

staaende saa godt som uberørt eller idetmindste ikke uimodfagt og uden Protest.

Tfcherning: Den ærede Læser, som sidst satte sig ned, har, og jeg lykønsker mig dertil, beviist ved de Meddelelser af en indtrængende og vigtig Art, han har gjort Thinget, hvor stor Ret vi have havt, som have ønsket, at Sagen skulde behandles og behandles strax paa dette Stadium. Han har forvaret sig mod, at det var den rette Vej, men ved Gjerning beviist, at den var det. Forinden jeg følger ham eller i det Hele Sagen i sin store Almindelighed, har jeg et Par smaa Sager at bringe i Rigthighed; den første paa en Andens Begne, nemlig min ærede Vens, som sidder bagved mig (B. Christensen); det er i visse Maader ikke vigtigt, men det skal dog her udtales. Et andet Medlem her af Thinget har udregnet, at Skattebyrderne paa hver Mand kun vare 7 Rbd.; min ærede Collega bagved mig har nemlig sagt 10 Rbd.; de 7 Rbd. have imidlertid ikke holdt Stik, for et andet Medlem har kort efter beregnet, at det var 8 Rbd. Jeg troer, det gaaer med disse Beregninger, som det hyppigt gaaer med de grundige Undersøgelser, som ikke ere grundige nok, at den første simple Udtalelse slog Hovedet mere paa Summet end Undersøgelserne. Jeg vilde dernæst have den Ære at gøre opmærksom paa, at i Løbet af de forskellige Foredrag, som her ere holdte, og blandt Andet i Løbet af det Foredrag, som det sidste ærede Medlem har holdt, ere der blevne paaviste forskellige Summer, som ligesaafuldt betales som Skat og directe Afgifter til Staten og det Offentlige som mange af dem, der staae anførte her, og som rundeligt ville opveie adskillige af dem, som man i det første Dieblisk bortkaster som Byrder, der ikke hvile paa Landet, men hvoraf en ikke ringe Deel hviler paa Landet. Saaledes er dette Tilfældet med Dresfundstolden; en ikke ringe Deel af denne Told betales af Landet selv. Der har været gjort en anden Paastand, som mere rammer den formelle Side af Sagen, og den har paa en directe Maade fundet Gjendrivelse i hvad det ærede Medlem ligeoverfor mig har udtalt. Han har sagt, saaledes har jeg idetmindste forstaaet ham, at Versur-Summerne i Finantsoversigten vare bebyrdende. Jeg troer, man feiler deri;

jeg troer, at disse Versur-Summer ere paa mange Steder i høi Grad lettende; men derfor siger jeg paa ingen Maade, at man ikke kunde finde en Maade at fore dem paa, som gjorde Udgiften lettere, end det altid er her, men jeg troer tillige, at man altid vel skal vogte sig for at antyde den her, hvor det er vigtigt at see, hvad der i det Hele taget indbringes og hvad der udbringes. Der er blevet fremført fra den Rigsdagsmand, som sidder nærved mig (Schack) en Paastand, som jeg i høieste Maade deler, nemlig at, medens vi vanskeligt denne Gang ville kunne underkaste denne Finantslov og de virkeligt betydelige Nedsættelser, som den dog maa komme til, en grundig Undersøgelse, saa maa vi dog forvare os imod, at det bliver optaget, som om vi erkjendte det deri Anførte som noget Fast, som noget Stabilt. Thi, medens jeg paa ingen Maade skal nægte, at Sagen til Embedsmænd i det Hele maa betragtes som forsaavidt uforanderlig, at en Mand, saalænge han udøver sit Kald vedborligt, og ikke selv er Skyld i, at han maa forflyttes derfra, ikke maa lide noget Afdrag i de Indtægter, han engang har erhvervet sig, hvis Staten kan bære den Byrde, — medens jeg paa ingen Maade vil nægte det Rigtige i dette Princip, saa vil jeg dog nægte det Rigtige i, at Finantsoverslaget, som det foreligger os, skulde allerede antyde saadanne bestemte Summer, som vi ikke skulde kunne foretage Forandring ved; man maa vel vogte sig for at komme til at bortgive Embeder med den Overbeviisning, at der i det næste Finantsaars Løb ikke kan indtræde Forandring. Man har, troer jeg, gjort det i det forløbne Aar i en altfor høi Grad. Jeg nægter ikke, at, naar jeg betragter de Gager, som ere fastsatte, og de Anmærkninger, som ere fremførte ved dem, saa kommer det mig for, som om man, saa at sige, var krogen op paa Skuldrene den ene af den Anden. Man har nemlig givet en ofte allerede høit gageret Mand et Tillæg for et Statsembedes Forvaltning, og en Anden har strax sagt: jeg har engang i Verden staaet paa lige Fod med ham, derfor bør jeg ogsaa have lige Gage med ham. De Tanker, som indeholdes i de her omhandlede Anmærkninger, troer jeg ikke ere rigtige. En saadan Frem-